

РЕШЕНИЕ

№ 7652

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **9651** по описа за **2013** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на СДВР срещу съдебно решение от 08.08.2013г. по нахд № 23480/2012г., постановено от СРС, НК, 106 състав, с което се отменя изцяло наказателно постановление № 57867 от 22.11.2012г. на Началник АНД отдел „Пътна полиция” към Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание глоба в размер 100 лв. на основание чл. 183 ал. 5 т. 1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 6 т. 1 пред. 2 от ЗДвП във връзка с чл. 7 т. 1 б. „б” от Наредба № 17/01г. на Б. М. С. от [населено място].

В жалбата си жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение на СРС, като неправилно е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Напротив твърди, че такива не са допуснати такива. Твърди и че незаконосъобразно СРС е приел, че в конкретния случай е следвало да се издаде електронен фиш, тъй като нарушението е установено с техническо средство, тъй като твърди, че снимковият материал от техническото средство представлява веществен доказателство по смисъла на чл. 189 ал. 15 от ЗДвП и точно като такова е представено по делото. Иска оспореното съдебно решение да

бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Ответникът по касация Б. М. С. изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение.

Представителят на СГП прокурор Никова изразява становище, че жалбата за неоснователна, а съдебното решение на СРС за правилно и законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът намира, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, тъй като нарушението е установено с техническо средство, като при този начин на установяване е следвало да се състави електронен фиш, а не НП. Приел е, че това нарушение е съществено, тъй като е ограничило правото на защита на наказаното лице, поради това, че е бил лишен от възможността за заплати глоба в по – нисък размер при пращане веднага и поради това, че не е могъл да се възползва от по – дългия срок за оспорване на електронен фиш – 14 дни, вместо 7 за НП. Приел е и че е допуснато нарушение на чл. 40 ал. 1 от ЗАНН, а именно, че АУАН е съставен и е подписан от свидетели, които не са присъствали по време на извършване на нарушението. За да постанови оспореното решение СРС е събрал всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпита на актосъставителя Д.. СРС е отменил оспореното НП само на процесуално основание.

Решението на СРС е постановено при правилното приложение на закона, поради което следва да бъде оставено в сила.

Основателно е възражението на касатора, че не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН. Неправилно СРС е приел, че в конкретния случай не са налице изключенията на чл. 40 ал. 3 и 4 от ЗАНН, тъй като било необходимо ако не свидетелите, то поне актосъставителя да е присъствал при извършване на нарушението. Видно от разпоредбата на чл. 40 от ЗАНН във всичките ѝ алинеи тя изисква присъствието на свидетелите при извършване на нарушението да присъстват и при съставяне на акта, но ако няма свидетели съгласно изключението на ал. 3 на чл. 40 от ЗАНН, то същият може да бъде съставен и при наличието на други двама свидетели. В чл. 40 от ЗАНН няма изискване актосъставителят да е присъствал при извършване на нарушението.

На второ място незаконно и в противоречие със закона СРС е приел допуснато съществено нарушение на административно производствените правила за това, че е съставено НП, а не електронен фиш, тъй като нарушението е установено с техническо средства. Разпоредбата на [чл. 189, ал.4 ЗДвП](#), която действително се отнася за нарушения, установени и заснети с техническо средство, за които се издава електронен фиш, според съдебния състав не се отразява на законосъобразността на НП. Без съмнение в процесния случай за нарушението на жалбоподателя е съставен АУАН, а въз основа на него атакуваното НП, които обстоятелства са известни на жалбоподателя. Процесуално нарушение може да бъде преценено като съществено, когато то се отразява на правото на защита на жалбоподателя. В конкретния случай в НП изрично са посочени словесно и цифрово както нарушенията на жалбоподателя, така и основанията, въз основа на които е наказан, а именно - по [чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП](#). По отношение на предвидения по – дълъг срок за оспорване на електронен фиш, то след като срокът за оспорване на НП е спазен, същото не се е отразило на

правото на защита на наказаното лице. Както и предвидената възможност за заплащане на по – ниска глоба при незабавното ѝ заплащане при съставяне на електронен фиш не се е отразила на правото на защита на наказаното лице или на възможността му да разбере какво е вмененото му нарушение. Поради горното настоящият състав намира, че правото на защита на нарушителя не е засегнато, поради и което визираното от СРС не съставлява нарушение от категорията на съществените.

Поради това, че СРС е отменил оспореното НП само на процесуално основание, а такова не е налице и поради това, че не са изложени мотиви по съществуването на спора, настоящият състав намира, че не може да се произнесе по същество, тъй като така би лишил жалбоподателя пред СРС от една инстанция.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение от 08.08.2013г. на СРС, НК, 106 състав по нахд № 23480/2012г. за незаконосъобразно, постановено при неправилното прилагане на закона и като такова следва да бъде отменено, а делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Воден от горното и на основание чл. 221 и чл. 222 ал. 2 т. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 08.08.2013г. по нахд № 23480/2012г., постановено от СРС, НК, 106 състав, с което се отменя изцяло наказателно постановление № 57867 от 22.11.2012г. на Началник АНД отдел „Пътна полиция” към Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание глоба в размер 100 лв. на основание чл. 183 ал. 5 т. 1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 6 т. 1 пред. 2 от ЗДвП във връзка с чл. 7 т. 1 б. „б” от Наредба № 17/01г. на Б. М. С. от [населено място].

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

